

Gethsemane og Gaza

Ikke korrekturlæst

27. marts 2024 (EIRNS) – “Det unævnelige bliver jævnligt sagt i Gaza. Fra teenagepiger, der håber, at de bliver dræbt; til at få at vide, at et barn er den sidste overlevende fra hele dets familie. Sådanne rædsler er ikke længere unikke her... Midt i det hele fortsætter så mange modige, generøse og utrættelige palæstinensere med at støtte hinanden, og FN's søsterorganisationer og UNICEF fortsætter.

“Som vi hørte i går: våbenhvilen (i FN's Sikkerhedsråd) skal være reel, ikke symbolsk. Gidslerne skal hjem. Befolkningen i Gaza skal have lov til at leve... I de tre måneder, der er gået mellem mine besøg, er alle de forfærdelige tal steget dramatisk. Gaza har slået alle menneskeheds rekorder over de mørkeste kapitler. Menneskeheden må nu hurtigst muligt skrive et andet kapitel.” Dette var det delvise vidnesbyrd fra James Elders, talsmand for UNICEF, på en pressekonference den 26. marts i Rafah, stedet for det næste forestående massedrab på kvinder og børn i Palæstina (der er 600.000 børn i Rafah).

Er vores menneskelighed blot en abstrakt størrelse? Har vi en udødelig menneskelig identitet hævet over vores forskellige etniske og kulturelle forskelle? Er vi én menneskelig art eller ej? Hvis vi ikke er det, så har USA's repræsentanter i FN, udenrigsministeriet, kongressen og Pentagon ret – FN's resolution 2728 fra i mandags, som kræver våbenhvile, øjeblikkelig frigivelse af gidsler og fuld humanitær adgang til Gaza, “er ikke bindende.”

FN's generalsekretær António Guterres skrev på X, at “Sikkerhedsrådet har netop godkendt en længe ventet resolution om Gaza, der kræver en øjeblikkelig våbenhvile og øjeblikkelig og betingelsesløs frigivelse af alle gidsler. Denne resolution skal gennemføres. Det ville være utilgiveligt at fejle.” Men

det var ikke det synspunkt, USA gav udtryk for. FN's Sikkerhedsråd stemte 14-0 med én, der undlod at stemme – USA.

På en pressekonference den følgende dag blev John Kirby, kommunikationsrådgiver i Det Hvide Hus, spurgt om dette:

Spørgsmål: “Med hensyn til det ikke-bindende sagde FN's generalsekretær efter afstemningen: ‘Denne resolution skal implementeres’. Du siger, at den ikke er bindende. Så hvem har ret her? Og hvis den ikke er bindende, hvis den, som du siger, ikke ændrer noget, hvorfor har administrationen så blokeret for så mange lignende resolutioner tidligere?”

Kirby: “Fordi de ikke fordømte Hamas. Det har jeg sagt flere gange...”

Spørgsmål: “Den her fordømmer heller ikke Hamas...”

Kirby: “Fordi de fordømmer Hamas, og fordi de også lige har opfordret til en våbenhvile uden forbindelse til gidslerne. Grunden til, at vi ikke kan støtte den, men ikke nedlagde veto, er, at den forbinder gidsler og en våbenhvile, hvilket er i overensstemmelse med vores politik.”

Spørgsmål: “Og med hensyn til det bindende, er det bindende, ikke-bindende?”

Kirby: “Det er en ikke-bindende resolution.”

Der var engang, hvor Amerika var bedre end dette. Pastor Dr. Martin Luther King mente, at “alle mennesker er fanget i et uløseligt netværk af gensidighed, bundet i en enkelt skæbne”. Han omsatte den idé til direkte handling på vegne af afroamerikanere, men alle mennesker, ikke-voldelig handling, hvorigennem tilsyneladende magtesløse, rettighedsløse, besiddelsesløse, “foragtede og afviste” borgere blev forenet i en stor sag – at genoplive deres egen menneskelighed.

I dette øjeblik vil det ikke kun kræve lederskab, men “discipelskab” at gøre anerkendelsen af palæstinenserne

menneskelighed "bindende" for den malthusianske regelbaserede uorden i Anglosfæren. At blive en elev af Oasis-planen, den omfattende plan for Sydvestasien udtænkt af Lyndon LaRouche og forfinet af hans medarbejdere gennem 50 år, betyder at lære, hvordan man gennemfører den med det samme. Man vil aldrig opnå en "politisk" eller "militær" løsning på "Mellemøstproblemet" uden samtidig at sætte "skovlene i jorden" for at bygge dette verdensomvæltende projekt. Som Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af Schiller Instituttet, sagde i sin ugentlige strategiske dialog i dag:

"Afstemningen i FN's Sikkerhedsråd er obligatorisk, men det er så spørgsmålet, om Israel vil betragte det som obligatorisk at efterkomme. Og hvis ikke, er spørgsmålet, hvilke andre foranstaltninger der skal træffes? Under alle omstændigheder kan vi kun foreslå at ændre hele perspektivet: Det er derfor, Oasis Plan-konferencen skal være en virkelig stærk intervention, og jeg tror, at det, du kan gøre, er at hjælpe os med at opbygge konferencen. Få så mange enkeltpersoner, men også organisationer, fra regionen, fra Sydvestasien, men også fra USA og fra Europa og andre dele af verden til at bidrage med deres indflydelse. Fordi dette er så enormt, kunne USA naturligvis have stoppet det helt fra begyndelsen; nu er de under pres for at gøre noget. Men det store spørgsmål er, om de vil? Og jeg tror, at det eneste, man kan gøre, er at få – hvis hele verden, som et magtfuldt kor, krævede, at lidelserne for folk i regionen skulle stoppe, og at Oase-planen derfor skulle gennemføres. Forestil dig, at BRIKS-landene alle ville sige det, hvis alle nabolandene ville sige det, Saudi-Arabien, Emiraterne, Irak, Syrien, Tyrkiet, og så ud over det alle landene i Europa, og alle ville kræve det, så kunne det ske! Så det er formålet med denne konference, at vi kan opbygge momentum og vise folk en vision for, hvordan man faktisk kan skabe fred gennem økonomisk udvikling."

Dagen i dag, som af de kristne kaldes Skærtorsdag af nogle og Maundy Torsdag af andre, kunne også kaldes Gethsemane-dagen.

Den nat blev Jesus, "profeten uden ære i sit eget land", i et pinefuldt beslutningsøjeblik ét med sin mission for menneskeheden. "O min Fader, hvis dette bæger ikke kan gå fra mig, men jeg må drikke af det, så skal din vilje ske fyldest." At "efterligne Kristus" betyder at tage imod bægeret i vores tid, som Martin Luther King gjorde i sin ensomme modstand mod den uretfærdige krig i Vietnam. I dag er Gaza verdens Gethsemane. I vores sektion for historie og kultur bringer vi økonomen og statsmanden Lyndon LaRouches "In the Garden for Gethsemane", som han komponerede i fængslet i traditionen fra Thomas Mores " Kristi sorg".

Credit: Tango7174/CC 4.0